

‘Waar ik niet meer in geloofde, gebeurde toch’

De LC volgt 36 weken lang zes Friese sporters op weg naar de Olympische Spelen van 2008. Vandaag deel 4: turner Epke Zonderland uit Heerenveen.

“Dinsdag 4 september was de meest ingrijpende dag in mijn turncarrière. Er vielen die dag olympische tickets te behalen, tijdens de kwalificatiewedstrijd op het WK in Stuttgart. Het doel was om met het team bij de beste achttien landen te komen. Hiermee konden we een ticket veilig stellen voor Nederland. Wie dit ticket mocht benutten, moest via kwalificaties bepaald worden.

Mocht het niet lukken om met het team bij de beste achttien te eindigen, dan was er de kans

om als individu een ticket te verdienen. In mijn geval kon dit door bij de beste zeven allrounders op de geschoonde lijst te eindigen. De geschoonde lijst is de uitslag van de meerkamp minus de turners van de beste achttien landen. Dit is een soort vangnetconstructie voor goede meerkampers van de ‘kleine’ landen. Ik wist in mijn achterhoofd dat ik voor Jeffrey Wammes moest eindigen, omdat maar één allrounder per land zich op deze manier kon kwalificeren.

Bij de eerste twee toestellen maakte ik echter twee ernstige fouten. Ik zag mijn olympische droom al vervliegen, want met twee fouten kon ik Jeffrey Wammes natuurlijk nooit voorblijven. Dit was echter nog mijn enige kans en daar ging ik ook honderd procent voor. Met die instelling turnde ik nog vier fantastische toestellen, en waar ik niet meer in geloofde gebeurde toch!

Ik werd vijfde op de geschoonde lijst van meerkampers, en eindigde voor Jeffrey Wammes. Hiermee voldeed ik aan de eis van de internationale turnbond FIG. Dankzij mijn toestelfinale rekstok haalde ik ook de kwalificatie eis van NOC-NSF. Zo had ik mij die dag rechtstreeks gekwalificeerd voor de Spelen. Door de aparte kwalificatie procedure en de slechte start van de wedstrijd, kon ik dat maar

Epke Zonderland: „Het begon al snel te kriebelen, ik wilde weer gaan trainen.”

Foto LC/Jan de Vries

moelijk beseffen. Na het krijgen van meer dan vijftig sms'jes met felicitaties, werd het me pas echt duidelijk. Ik ga naar de Olympische Spelen! Vier dagen zaten er tussen de kwalificatie en de toestelfinale rekstok. Deze dagen had ik ook wel nodig, om alles weer een

beetje op orde te krijgen. Ik werd op de slotdag van het WK vierde op rekstok. Een zeer mooi vooruitzicht voor volgend jaar. Lang genieten was er niet bij. Na de ontvangstreceptie op het bondsbureau ging ik direct verder naar Amsterdam voor de

tv-opnames van Pauw en Witteman. Woensdag zat ik alweer in het vliegtuig op weg naar een World Cup in Tsjechië, waar ik me donderdag moest kwalificeren voor de finales. Ik vond het moeilijk om me op te laden, maar plaatste me toch voor de brug- en rekfinale waarin ik

tweede en vierde werd.

Na tien uur thuis te zijn geweest, stapte ik weer in de auto richting Hilversum voor twee radioprogramma's en voor het televisieprogramma Holland Sport. De rest van de week heb ik vrij weten te houden, om van een welverdiende vakantie te genieten. Nu kon ik eindelijk vieren, dat ik op 16 april 21 ben geworden. Hier was ik vanwege de voorbereidingen voor het WK niet aan toe gekomen.

Ook had ik in deze dagen de tijd om alles nog eens een keer te overdenken en over de geweldige ervaring te praten met vrienden en familie. En ondanks dat ik het heerlijk vond om eens een weekje vrij te zijn, begon het toch alweer te kriebelen om weer te gaan trainen.

Na mijn vakantie heb ik met mijn trainer Gerard Speerstra besproken hoe het programma er komend jaar uit komt te zien. In de komende maanden zal ik voornamelijk op nieuwe elementen gaan trainen, zodat mijn uitgangswaarden op de Spelen nog een stuk hoger zullen liggen. Hierdoor kan ik me niet optimaal voorbereiden op wedstrijden als het NK-clubteams, want alles moet en zal nu natuurlijk in het teken staan van de Olympische Spelen!

EPKE ZONDERLAND